

CURRICULUM VITAE P J CONRADIE

J C Thom

Pieter Jacobus Conradie is op 7 Februarie 1931 as die oudste van sewe kinders in Grahamstad gebore. Sy vader was 'n predikant, en daarom moes hulle verskeie kere gedurende sy skool- en universiteitsjare verhuis. Hy het op Grahamstad begin skoolgaan, maar hulle het spoedig na Loxton getrek en kort daarna weer na Rondebosch, waar hy eers by Groote Schuur Laerskool en later by Hoërskool Nassau skoolgegaan het. Dit was hier, geïnspireer deur sy Latyn-onderwyser, mnr. C J van Dyk, waar die grondslag vir sy liefde vir die Klassieke gelê is.

Ná matriek het prof. Conradie aanvanklik by die Universiteit Kaapstad met Grieks en Latyn begin, maar omdat sy ouers na Stellenbosch verhuis het, het hy sy studie in die tweede jaar by die Universiteit Stellenbosch voortgesit, en die grade B.A. (*cum laude*) met Grieks en Latyn as hoofvakke in 1950, en M.A. in Klassieke Tale (*cum laude*) in 1952 verwerf. Sy dosente hier was proff. J P J van Rensburg en Frans Smuts, asook dr. André Hugo en Lydia Baumbach. Gedurende sy nagraadse studie het hy ook reeds as tydelike junior lektor in die Departement Klassieke Tale in beide Grieks en Latyn begin klasgee. Einde 1954 is hy na die Rijksuniversiteit te Utrecht waar hy in 1958 onder Verdenius met die proefskrif *Herakles in die Griekse tragedie* gepromoveer het. Volgens prof. Conradie was sy toespitsing op Grieks toe te skryf aan omstandighede in die Departement Klassieke Tale te Stellenbosch: daar was 'n groter behoefte aan 'n Gresis as 'n Latinis, en gevolglik het hy hom vir eg. bekwaam.

By sy terugkeer uit Nederland het prof. Conradie sedert Maart 1958 as lektor in Klassieke Tale by Stellenbosch begin klasgee. Aanvanklik het hy weereens beide Grieks en Latyn gedoseer, maar vanaf ongeveer 1962 slegs Grieks. (Dit was in hierdie stadium dat die Departement Klassieke Tale verdeel het in die Departemente Grieks en Latyn.) In 1972 het hy medeprofessor geword (een van die eerste medeprofessore aan hierdie universiteit), in 1974 professor en in 1977, ná die aftrede van prof. Van Rensburg, voorsitter van die Departement Grieks. Hy het aan die einde van 1994 afgetree, maar nog in 1995 as voorsitter waargeneem.

Prof. Conradie was 'n konsensieuse en presiese dosent wat altyd uitstekend voorbereid was en by sy studente die dissipline van gelykmatige maar gereelde werk ingedril het. Min studente het dit reggekry om hom oor te haal om die laaste periode van 'n semester nie klas te hê nie! Hy was besadig en flegmaties, maar sy lesings was altyd deurspek met sy onvergeetlike droë humor.

Op navorsingsgebied het hy 'n besondere bydrae gelewer. Selfs in 'n tydperk toe daar nie so 'n groot klem gelê is op die noodsaak vir publikasie nie, het prof. Conradie 'n indrukwekkende lys publikasies voortgebring: 7 boeke en bykans 70 artikels het reeds uit sy pen gevloei. Sy spesialisasiegebied is die Griekse tragedie, maar hy is ook intens geïnteresseerd in die nawerking daarvan in moderne drama, o.a. by hedendaagse Afrika-dramaturge.

Benewens sy doseerverpligtinge het prof. Conradie ook aktief diens gelewer aan die Klassieke in wyer verband. Hy was twee maal voorsitter van die Wes-Kaaptak van die Klassieke Vereniging, tesourier van die Klassieke Vereniging van Suid-Afrika en ook voorsitter gedurende 1975 en 1976. Hy was vanaf die ontstaan daarvan in 1970 ten nouste gemoeid met die vaktydskrif *Akroterion* en vanaf 1987 tot 1995 ook redakteur.

Ook buite die Klassieke om het hy die akademiese gemeenskap ter plaatse op allerlei terreine gedien. Hy het in die Raad van die Suid-Afrikaanse Biblioteek gedien; hy was by geleentheid sekretaris en later voorsitter van die Stellenbosse Werkgemeenskap van die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns; hy was tesourier van die Afrikaanse Skrywerskring en sekretaris van die Universiteit van Stellenbosch Lektorevereniging. Tot 1976 was hy ook 'n aktiewe lid van die Bergklub van Suid-Afrika.

Tydens 'n afskeidsfunksie by sy aftrede het prof. Conradie die voortdurende belang van die Klassieke vir Suid-Afrika beklemtoon en gemaan dat ons nie moet toelaat dat die grondliggende invloed van die klassieke beskawing en kultuur, óók in Afrika, vergete raak nie. Terselfdertyd het hy egter onderstreep dat ons nooit die vermenslikende waarde van die speelse karakter van die Klassieke uit die oog moet verloor nie.

Ons wens hom en sy vrou Marietjie alles wat mooi is toe.